

Буття нема. Є січка-монолог
Речей. Скрізь замість цілого — частини.
Єдиний відступ — барва-неврастенік,
Що — сірниками — селезінку й слух.

Весь краєвид в свідомість переліг
І звідти — тужно — в блиманні густому —
Нагадуванням: кожен крок — останній,
Дезинтеграція — стежки й колег, —

Щаблі в найвище — з тліну — незабаром,
Аби — і з найтіснішої обори. —
Вже, — охляп — обрій, — чатові-нечоси

Подорожують в просторі і часі
І тих, хто — видимого глек розбив. —
Мигтіння, що на статусі різьби.